

ביס, והוא בירך את מנהל-המחלקה החדש. בעיקבותיו עשו זאת שאר הכתבים.

„מבט” חדש

עד לראשית חודש נובמבר ילמד טרי כיה סער את מכלול הבעיות של המחר לקה, שאותה עליו לנהל. במצב הקדוש הנוצר כיום בטלוויזיה ברור כי תפקידו של מנהל מחלקת-החדשות יתמקד ברובו בצד המינהלי של המחלקה, שיכלול הגי דלת כוח-האדם, הגדלת הצוות הטכני ה-מסייע לכתבים והתאמת התקציב לצורכי המחלקה.

על סער יהיה לערוך שינוי באופן ובר-סיגנון הגשת החדשות. הערכת כמה מ-ראשי הדסקים במחלקה היא שגם אילו היה חיים יבין משלים את הקדנציה שלו ברגיעה, ובחירת המנהל החדש היתה נעי-שית בלא השערוריה המציבורית שליוותה את הבחירה, היתה מגיעה העת לשינוי כמה ממתכונות המחלקה, כפי שטבע אור-תן דן שילון לפני כשש שנים.

נראה שהשינויים יהיו הדרגתיים. רא-שית, בסגנון ההגשה של מבט לחדשות, כאשר ההנחה היא שמערכת-החדשות תאמץ כמה מהפעולות שאותם מתכננים אנשי ערוץ 2 באולפן הרצליה, למיקרה של איחור הערוץ. הכוונה לשולחן-הגשה ארוך יותר, שבו יישבו כמה מראשי-הדסקים וידווחו איש-איש שטח התמחותו.

סידרת-השינויים השניה תתחיל בימי שישי וראשון. את השבוע — יומן אירון עיט תחליף מתכונת גמישה יותר של מגא-זין-חדשות טלוויזיוני, במתכונת שבה יהיו לש התיחקור ויורחב הדיווח. מישקל-הכובד של כתבות-תחקיר יועבר, כנראה, לתוכנית מבט שני, שתעבור מן הסתם שידוד-מערכות. העורך יוחלף, ויחד עם זאת תהיה תוספת בתיקוב, שתאפשר חקירות מלאות יותר של נושאים חדשי-תיים.

אשר לכותר, „עמידות” של טוביה סער מול לחצים פוליטיים, בחרה ועדת-המיכ-רום בגדם הנוקשה יותר מקרב שלושת המועמדים שהיו. יש המקווים שסער עשוי להתגלות כמנהל-מחלקה גמיש, שיידע על מה להתמודד עם מנהל-הטלוויזיה החלש, יצחק שימעוני, ומנכ”ל-הרשות, יוסף לפיד. סער אינו שייך לירושה של יצחק דיבני וארנון צוקרמן (מנכ”ל הרשות ומנהל הטלוויזיה של טרם-המהפכה), וזה עשוי לרכך את יצר-ההתמודדות של לפיד ושימעוני.

יתכן שהנהלת רשות-השידור גם לא תוכל להרשות לעצמה סיכוסים עם מנהל אשר מונה מטעמה.

היתרונות המיקצועיים, שנותרו במחל-קת-החדשות מאז עידן דן שילון, ושל

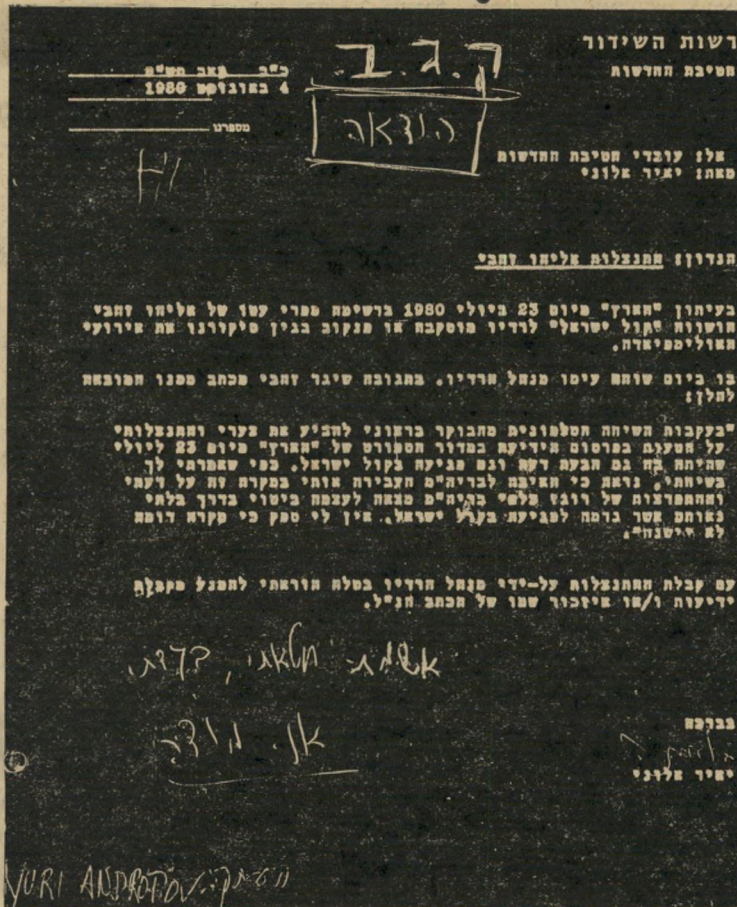
מנהל-קודם שילון מחלקה הרוסה?

כורסמו בימי כהונתו של חיים יבין, יעמדו עתה במיבחן. בימי הקדנציה של טוביה סער.

מילכוד אחימאיר

יכולת-יעמידותה של מחלקת-החדשות, בתקופה שבה תנוהל בידי טוביה סער, תחוק על-ידי יעקוב אחימאיר, העו-מד להמשיך בתפקידו כעורך מבט, מיש-רה שאותה קיבל במיכור אשר תוקפו יפוג רק במחצית שנת 1982.

הודאה בקג"ב

לוח-המודעות בחטיבת החדשות של הרדיו היה בשבוע שעבר מקור לצחוק כללי בחטיבה. סביב מיכתב של מנהל החטיבה, יאיר אלוני, לעובדי-המחלקה, הצטופפו עובדים רבים, חלקם עם עטים שלופים. הם קראו את המיכתב, צחקו, והוסיפו עליו את הערותיהם.

הפרשה כולה החלה כשכתב הארץ בקופנהגן, אליהו (בוזי) זהבי, יצא במדור הספורט של הארץ נגד הרדיו שסיקר את האולימפיאדה במוסקבה ושרת בכך, לדעת זהבי, את האינטרס הרוסי. זהבי הישוה את קול ישראל לרדיו מוסקבה ולרדיו פנקוב בברלין-המזרחית. כשקרא מנהל הרדיו, גרעון לב-ארי, את כתבתו של זהבי, הוא רתח מלעם. זהבי הוא לא רק כתב הארץ בקופנהגן אלא גם כתב קול-ישראל שם. „אם יש לו ביקורת על מקום העבודה שלו, הוא יכול לומר אותה לי, הוא לא צריך ללכלך בעיתונים.”

אולם לביארי לא רק כעס. הוא טילפן לזהבי והודיע לו: „אצלנו אתה לא עובד יותר.” זהבי הנהגם התנצל. „ההתנצלות שלך אינה מספיקה לי.” השיב לו לביארי בקולו הרועם. „אם אתה רוצה להתנצל, תתנצל בפני כל המחלקה, ותשלח לה מיכתב.”

זהבי עשה כן. ההתנצלות שלו מעוררת צחוק כללי במחלקה. „גראה כי האיבה לברית-המעצות העבירה אותי במקרה זה על דעתי, וההתפרצות של רוגז כלפי ברית-המעצות מצאה לעצמה ביטוי בדרך בלתי נאותה אשר גרמה לפגיעה בקול ישראל.” כתב זהבי למנהל החטיבה, אלוני.

אלוני מיהר לכתוב לעובדי המחלקה שלו, ולהביא ציטוטים ממיכתבו של זהבי. הוא תלה את מיכתבו על לוח-המודעות. אולם מה שמצחיק יותר מעצם ההתנצלות הן הכתובות שהוסיפו עובדי המחלקה על מיכתבו של אלוני. „ק.ג.ב. הודאה”, אלה הן שתי כותרות שנכתבו בראש המיכתב. „אשמתי חסאתי, בגדתי אני מודה!” הוסיף מישהו ליד החתימה. „העתק ליורי אנדרופוב” כתב מישהו אחר בשולי המיכתב.

אחימאיר, איש-חדשות מובאק, בעל תפיסה ייסודית בתיקשורת, ימשיך לבי-חזן חדשות, ופרשנויות לחדשות, בצורת העניינית והמיקצועית שלו, כפי שעשה עד כה.

קיימת סבירות-מה לכך שאחימאיר ו-סער יתפקדו כצמד. סער יודע שהצלחתה של מערכת היחסים סער-אחימאיר היא הבסיס להצלחתו בתפקידו, מאחר והוא זכה בתפקידו ביחד עם עורך-מבט שיש לו חוזה בתוקף. גם העומס המינהלי הר מוטל על מנהל מחלקת-החדשות יגוול ומן רב מסער. הצלחתו המרתקת של ש-י לזן בתפקיד מנהל-המחלקה נבעה מיכולתו תו להתמודד עם הבעיות האירגוניות, להגדיל את תקציבי המחלקה ולפעלם נכר-נה. פיזור והאצלה של סמכויות למנהלי הדסקים ולסגנו, יתרמו להצלחת הצוות והמנהל.

יבין חזר

המנהל (עדיין) של מחלקת-החדשות, חיים יבין, חזר בשבוע שעבר מקונגרס של מנהלי-מחלקות לחדשות, שערך איר-גון השידור האירופי באיטליה. ביום שבו

שיחות שילון

מנהל הקודם של מחלקת-החדשות, דן שילון, המסיים בסוף שנה זו את תפקידו ככתב הטלוויזיה בניו-יורק, ביקר בחשאי בארץ בשבוע ראש-השנה. שילון, שבא להכין את הרקע להחזרתו ארצה ולבקר את מישפחתו בתל-אביב, סירב לבקר, במהלך ביקורו, בבנייני-הטל-וויזיה בירושלים.

שילון נפגע עד מאוד מכמה הצהרות שהעניק יורשו, יבין, לכתבי עיתונות. יבין אמר שהוא „ירש מחלקה הרוסה...” ובי שיחת-טלפון, שערך מתלי-אביב עם מער-כתב-החדשות בירושלים העיר שילון: „...השארתי לכם מחלקת-חדשות הרוסה, היא עומדת לרדת מהמסך. ככוונת הני מספר פעמים בשיחת-טלפון עם אנשי ה-מחלקה מניו-יורק.

גימוק נוסף לסירובו של שילון לבקר בירושלים: „אני לא רוצה להתערב ב-צורה כלשהי בתכנים המתנהלים כיום במחלקת-החדשות...”

לפיד מייעל

מאבק סטרטגיקים עומד להיפתח, אחר רי החגים, במיסדרונות רשות-השידור. ה-סיבה למאבק: גיסונו של מנכ”ל-הרשות, יוסף לפיד, לצמצם את מיספר השעות הנוספות של כל עובדי-הרשות. בכונתו של לפיד להעביר הוראת-קבע, המגבילה את מכסימום השעות הנוספות המותרות לאנשי-המינהל 50 שעות בחודש, ולאנ-שי-החדשות ל-120 שעות בחודש.

מאחר ומחלקת-החדשות, בטלוויזיה ו-ברדיו, פועלות בתקנים מוקטנים, עשויה הגבלת כמות השעות הנוספות, המותרות לעובדי החדשות, להביא למאבק על רקע מיקצועי, שישבית בשלב מסויים את מחר לקות-החדשות.

פסקול

הסירוב של שימעוני

בחוגים המקורבים לחיים יבין טוע-נים כי הסיבה להדחתו מתפקידו כמנהל מחלקת-החדשות היתה עורסת השבוע — יומן האירועים, יעד חן, לדברי המקור-בים, התמודדה חן עם יבין, שהתנגד למ-עשה למרבית הנושאים בעלי הגוון הסקנ-דלי. היא ניצחה את הממנה עליה ושיד-רה ביומנה את הקטעים, שהפכו אחרי כן לשערוריות ציבוריות, ושהביאו בסופו של דבר להדחתו. מפיקי ומגישי תוכנית-הבידור של ערבי-שבת שעה טובה, אה-רון גורדרינגר ומנני פאר, מצאו רע-יון מבריק, שנועד להיות הציר המרכזי של תוכניתם בראש-השנה. הרעיון היה שיחזור תוכנית-הבידור הרדיפונגית הפור-פולאבית מאמצע שנות החמישים, שלושה בסריה אחת. כוונת המפיק והמגישי היתה להגיש שיחזור מותאם של התוכנית, ש-היתה מעין ניקוי ראש של ימי רדיד בך-גוריון. כוכב התוכנית, עורך מעריב ב-עבר, שלום רוזנפלד, היתנה את השי-

מנהל שימעוני

שלושה בסריה, אחד חסר

תפתו בכך שהמנחה יהיה מי שהינחה אותה במקור, יצחק שימעוני, המכהן כיום כמנהל הטלוויזיה. משתתפים אחרים, כאמנון אחינעמי ודן בן-אמוץ, לא הציעו תנאים כלשהם לשיחזור התוכנית. אך הופעה של 15 דקות של שירי המר שורר/מר יהונתן גפן, באחת מתוכניות שעה טובה, העלתה את זעמו של שימעוני, שסירב להופיע כמנחה השיחזור, שהיה תורם, מן הסתם, לשיפור איכות מישדרי-החג של הטלוויזיה בראש-השנה. תוכנית מוסר, בהנחיית גרשון שך, הוגבלה לימספר מוגבל של גיסיונות, ו-היא עומדת לרדת מהמסך. ככוונת הני הלת-הטלוויזיה לשנות את המתכונת של הנושא הספרותי על המירקע.